

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۸/۹

انجمن فارو

افزایش تلفات ملکی و حملات دهشت افگانه اخیر را محکوم میکنیم!

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

هشت دور مذاکرات میان ایالات متحده و طالبان تلفات افراد ملکی و حملات به اهداف ملکی را نه تنها کاهش نداد بلکه باعث افزایش آن گردید. کشتاری که اخیراً طالبان در حوزه امنیتی ششم کابل برآه انداختند، ۴۵ غیرنظامی را کشت و ۱۴۵ انسان غیر نظامی را زخمی ساخت. کشتار یک روز قبل از آن در حوزه یازدهم امنیتی که کسی مسؤلیت اش را نگرفت ۵ غیرنظامی را کشت و ۷ غیر نظامی دیگر را زخمی نمود. حملات کور و بی سنجش طرفین جنگ کنونی بخصوص طالبان و داعش تنها در ماه جولای سال جاری بیش از ۱۵۰۰ کشته و زخمی از میان غیر نظامیان برجا گذاشت. یوناما گزارش داده است که عامل قسمت اعظم این تلفات گروه های مسلح مخالف دولت بوده اند.

حکومت و طالبان هر دو ادعا میکنند که کمیته هائی را برای جلوگیری از تلفات ملکی ایجاد کرده اند و در عملیتهای نظامی خویش به این موضوع توجه میکنند که جان و مال افراد ملکی صدمه نبیند. اما در عمل مردم شاهد بی مبالائی طرفین جنگ در این رابطه اند. بطور مثال در عملیات ۷ اگست، طالبان با "افتخار" اعلام کرده اند که هدف شان یک مرکز جلب و جذب نیروهای امنیتی بوده است. ممکن است این ادعا درست باشد. اما یقیناً طالبان قبل از اجرای حمله انفجاری ساحه مورد نظر را بارها از نزدیک مورد مطالعه و ارزیابی قرار داده و متوجه موجودیت تأسیسات ملکی بشمول خانه ها و دکانها و امکانات عبور و مرور افراد غیر نظامی بخصوص در اوقات پُر ازدحام شده اند. با آن هم:

- حمله را در ساعت (هفت و نیم صبح) پلان کرده اند که ازدحام عبور و مرور مردم درجاده نزدیک هدف قابل پیش بینی بود.

- قدرت انفجار را طوری عیار ساخته اند که نه تنها هدف، بلکه تأسیسات صد ها متر دورتر از هدف را هم نابود ساخته بتواند.

آیا با این هم طالبان ادعا کرده میتوانند که میکوشند از تلفات ملکی جلوگیری کنند؟ البته چنین ادعایی برای هیچکس قابل پذیرش نخواهد بود. روش فوق الذکر شامل سایر عملیاتهای طالبان و داعش نیز میگردد. زیرا آنها در پی وارد ساختن حد اکثر تلفات اند و حاضر اند بخاطر نابودی احتمالی چند نظامی، ده ها و حتی صد ها فرد ملکی را نابود کنند. حوادث ذیل خود سخن میگویند:

بتاریخ ۳۱ جولای در شاهراه قندهار- هرات در قسمتی که از فراه می گذرد یک بم کنار جاده باعث انفجار یک بس مسافر بری که عازم هرات بود شد. با این بم ۳۲ انسان جان خود را از دست دادند و یقیناً ۱۷ غیرنظامی دیگر نیز زخمی شدند. تعداد نا معلومی از اطفال شامل قربانیان این حادثه بوده اند. مسئولیت این جنایت را هیچ گروهی نه پذیرفت. اما طالبان در منطقه حادثه فعال اند و بکارگیری از بم های کنار جاده یکی از شیوه های نظامی شناخته شده ایشان محسوب میگردد.

اواخر جولای طی حمله بر دفتر یک گروه سیاسی ۲۴ انسان ملکی کشته و ۵۰ غیر نظامی دیگر زخمی شدند. این حمله که حکومت آنرا به طالبان نسبت داد هم در یک منطقه مسکونی و با قدرت انفجار بسیار بالا انفجار انجام گردید. خانه های فقیرانه تعداد زیادی از هموطنان رنجبر ما در تعمیر های همجوار این دفتر تخریب شد و شیشه های منازل تا یک کیلومتری محل حادثه شکسته و به باشندگان خسارات جانی و مالی وارد شد. در همین آوان طالبان رسانه های صوتی و تصویری را تهدید به حملات خونبار نمود و به آنها هشدار دادند که اعلاناتی را که محتوی نقادانه نسبت به اعمال طالبان دارند، نشر نکنند. این نقض آزادی بیان و یک حرکت دیکتاتور منشانه است.

تهدید به حمله بر گرد همائی های انتخاباتی در اوایل اگست هم نشان میدهد که طرز دید طالبان نسبت به پروسه های اجتماعی و مدرن، برعکس ادعا های خوشبینانه بعضی از سیاسیون که به زیارت شان رفته بودند، تغییر قابل ملاحظه نکرده است. ایشان هنوز هم به دیکته توأم با تهدید نسخه های مورد پسند خویش به دیگران (امر بالمعروف ...) ادامه میدهند.

بتاریخ ۲۵ جولای سه انفجار در کابل رخ داد. این حملات جان ۱۲ انسان ملکی را گرفت و ۲۱ فرد ملکی دیگر را زخمی ساخت. یکی از این انفجار ها هدف نظامی داشت اما تلفات ملکی زیاد بر جا گذاشت. مسئولیت این حمله را طالبان بدوش گرفتند. دو حمله دیگر مستقیماً اهداف غیرنظامی را نشانه گرفته بودند. هیچ گروهی مسئولیت این دو حمله را بدوش نگرفت. قرار تجربه، داعش به عجله مسئولیت جنایات خود را بدوش می گیرد تا ابراز موجودیت کند.

بتاریخ اول جولای در نزدیکی یکی از بنا های وزارت دفاع در منطقه دیپلماتیک کابل در یک انفجار بزرگی که طالبان مسئولیت آن را گرفتند، ۶ فرد ملکی کشته شده و ۱۵۰ انسان غیرنظامی از جمله ۹ طفل زخمی شدند. البته نیرو های دولتی و پشتیبانان خارجی آنها نیز در برخی حملات هوایی خویش باعث ایجاد تلفات ملکی میشوند. حمله هوایی که بتاریخ ۲۵ مارچ تحت نام حمله به طالبان، در کندز از جانب طیارات امریکائی انجام شد، به مرک ۱۰ طفل و سه فرد ملکی بالغ که همه از یک خانواده بودند منجر گردید. آیا امریکائی ها نمیتوانند

با مبذول داشتن دقت بیشتر در تعیین هدف و نشانه‌گیری شان جلو ریختن خون انسانهایی را که در جنگ هیچ دخالتی ندارند بگیرند؟ البته که میتوانند. خون ما افغانها همان ارزشی را دارد که خون یک تبعه امریکا و اروپا دارد. این اصل را نباید در عملیتهای نظامی فراموش کرد.

در جهان امروز قوانین بین‌المللی برای حمایت از جان و مال افراد ملکی موجود اند که رعایت آن بر همه دولتها و گروه‌های مسلح غیر دولتی درگیر در جنگها واجب است. هرگاه از این قوانین توسط یک یا چند جانب درگیر در جنگ تخلف شود، باید چنین تخلفی با اعتراضات وسیع جهانی مواجه گردد. طی ۱۸ سال گذشته این تخلفات، در پناه فرهنگ معافیت، در افغانستان چنان به کثرت انجام یافته که به جز سازمانهای بین‌المللی و داخلی حقوق بشر، برای همه بازی‌گران بین‌المللی و دولت افغانستان امر عادی جلوه میکند. طی هفته‌های اخیر، طالبان در چوکات عملیات بهاری "الفتح" به کشتار وسیع غیر نظامیان دست زده و داعش هم حتی الوسع کوشیده سهم قاتلانۀ خود را در این زمینه ادا نماید. تلفات جانی افراد ملکی در نتیجۀ عملیتهای نیروهای نظامی دولتی و خارجی هم کماکان ادامه دارند. هرگاه تصاویر کشتارهای غیر نظامیان در سرتاسر افغانستان در جریان چند هفته اخیر را پهلوی هم بگذاریم به تصویر وحشتناک یک مسلخ بزرگ انسانها روبرو میشویم. مسلخی که در زیر زرخ مؤسسۀ ملل متحد و به اصطلاح "جامعۀ جهانی" براه انداخته شده است ولی هیچ مرجع مسؤل به خود زحمت خاتمه دادن به کار این مسلخ، این تراژیدی ضد انسانی و این بربریت قرن ۲۱ را نمیدهد.

کمیته حقوق بشر فدراسیون سازمانهای پناه‌گزیان افغان در اروپا (فارو) کشتار بی‌باکانۀ افراد ملکی در افغانستان را بشدت تقبیح نموده و از طرفین جنگ می‌خواهد تا با رعایت قوانین بشردوستانۀ جنگ از ارتکاب جرایم جنگی که جرایم علیه بشریت محسوب میشوند، دست بردارند.

(کمیته حقوق بشر فارو)